

PRINCIPATELE-UNITE.

Aceasta foaie ese de
doz ori ne săntămînă
Mierkareea și Sim-
bata.

Preț abonamente-
lui pînă în ană 24 Sf.
Pînă 1/2 „ 12 „
Trej lani... 6 „
O linie pînă anono-
sari se va pînă kg 30 n.

șezor București, 9 Ianuarie.

În fine, oamenii treckstel, esprimă astăzi în *Konservatorsl progresit*, ideile lor. Aceste idei sunt cele cunoscuțe, cele vekî; ideile reglamentare, kg vekile pînă la constițional. Vedem o tendință la crearea unei partide de aristocrație, poleită kg Smalts moderantismului. Vedem însă nîște pînă la constițional. „Se poate oare neconvenient de a se pune în arendă ca kg kavaler al proprietăței, „Se poate oare neconvenient „măna prouiduței, kgnd, în neînțelesele taîne ale combinațiilor sale, ea a ales ne cunosc din oamenii, **Cei mai înaintați în aristokratie** kg se pronostie mi se fapt a triunfa principiul care era mai greș de dobîndit?“

Iată adevarata profesiune de credință a Konservatorsl, ce se însă se vede într-o vîrstă konstituțional.

Iată treckstel, iată privilegiul, iată reglamentul învins mi răsternat, revenind la lipsă în contraria ideilor liberare mi egalitate din Konvenția. Iată ce-va mai mult de kg însemnă reglamente. Acel reglament, kg toate barbarismele sale, nă a crea o aristokratie: a crea un privilegiu mi rangul viațier. Nimik mai mult. Dar Konservatorsl ar dori ce-va mai mult mi de kg reglamente: ar dori o aristokratie ereditară.

Aristokratie ereditară nă a existat niciodată în aceste țără. În toți timpii, chiar în secolele feudaliștilor, ea a fost în aceste locuri o plantă esotică ce nu a putut prinde rădăcini. Toate documentele vekî ne care se află însemnele oamenilor celor mai însemnat, însemnele familiei este neconvenient: rangul viațier pînă la pînă de botez, era tot ce designa ne acei bătrâni. Aceasta este o dovadă de lipsă de origine ce se punea ne însemnele familiei. Își aceasta sună astăzi kg nu a fost o nobilă ereditară, kg nu a existat o aristokratie. Saă văzut căteva nume de familii, kg toate acestea, sunt chiar astăzi kobilitorii din familiile vekî; dar nici un privilegiu nu a kobilitor kg dinsele.

Rangurile viațiere aă fost în toți timpii, și pînă viațier al unui privilegiu viațier. Domnii ce dăă rangurile kg privilegiul, aveau dreptul să le ia în anotă.

Reglamentele Organik, kg oare care skimă, adontă aceasta instituția bizantină. Konvenția o desfingă. Konservatorsl, fără să fie socoteală: nici de datinele derilor, nici de reglament, nici de konstituție, vine mi ne vorbește de cei morți, ne kgnd tot deodată, ne kgnd ne progres!

Ideia de a crea o aristokratie, nu este o ideie națională. Este o plantă bastardă. Soarele principatelor ia reșizață în toți timpii razele sale. Afără de aceasta, aceasta ideie nu intră în spiritul Konvenției mi ori vine

ar fi acela ne care ea și tăbărcă, astăzi mai pînă dekăt tot-dăna va găsi exo la Români.

O singură slăbiciune de această nață nu poate să se satisfacă; veimea familiilor, pînă la familiile ce kobilitor din familiile vekî: adeverădă kobilitor din vekile mi eroi: cele familiile, sunt cei mărgi, redând la stată de ignoranță mi miserie, nerăbdă între locuitorii săteni. Dar mi această vanitate nu poate să mai serve astăzi dekăt pînă la istorie.

Tot ce a existat a fost privilegiul viațier, a cărui eticetă a fost rangul viațier. Unul și alt nămai sunt:

„a. Konsevatorsl pînă ne tăbet kestiunea proprietăței asfel înkătă lastă să krează kg ar si ameningătă de noști ordin de lăsări în fiindă. Căt pînă noi suntem convinsă că pînă odată dreptul proprietăței nu a fost mai sigur mi mai respectat dekăt kg noile instituții. Care a fost garanția acestei drepturi în timpi reglamentari organik? Este vorba de kanitală? Boerii pînă lege mi mai de multe ori pînă absență eraă skotigă chiar de a fi săpătă kg cei alături cetești la mijloacele silnice a-șă pînă datorile lor.

După noști ordin de idei, nămai este dekăt cetești de o potrivă săpătă a respectat averile celor alături; de o potrivă săpătă la lege; omul din popol, negădătorul, boerul de o potrivă sunt săpătă să păstească ce sunt datori; stăriile lor de o potrivă săpătă la sechestră, în kazări de datorii.

Este vorba de proprietății nemîncătoare? Nămai proprietățile boerilor ce eraă la pătore eraă respectate. Daka treckstel ar pătea să se păngăbă, în pămet general să arăzi din toate vîngările ușor! moșii celor mari devoraă moșii celor mici: dreptul celor mai tare era în vigoarea sa, mi nemîncătoarele păchete ale moșenilor sunt doveză înaintea cărora treckstel trebuie să roșească. Nimik nămai era sigur, nimik nămai era respectat. Dar această drept de proprietate se intinde mi învățărișează mai mult de kg moșii, sună esențial: ei bine! ce lăsă a fost respectat! frântul inteligență, aă fost violat, nedreptădit. Măsura ea însemnată a tribută să aibă aceiași soartă, să se sfere același rele. Pînă-

tărele de săpătă mi de sădoare, kăzăte drăguțile celor nenorociti, în loc să se skimbe în pînă de așa mi să se respecte în preajmă fokarșii lor, aă kăzăt în cenușa celor tară. Cu noști ordin de idei, proprietarii de moșii, nu vor mai vedea ne cei mai tari, răpindile lor, mormintelor păringilor lor; nu vor mai striga înaintea sunor judecători ce nu aveă dreptate pînă dinșii; moșenii nu vor mai avea a să teme de a-șă vedea moșioara rănită de vecinătă cel păternik, fără să aibă unde să se păngăbă; cel ce mănușește, nu va

mai fi silit să-șă văză frântul ostenelelor sale esență la kanțăi spăi săpătă; ci asigurat de lege ca cele mai preicioase bănci. Sămăcă să sint oameni care kă se snerie pe proprietări kă are să li se ia moșii, daka nu vor trimite la adăunare bătrândă de ideile treckstel. Dar nu vor rezipi kg aceste stări, kg care doară cearcă să snerie pe konii. Skopul lor este, urmări acest mijloc, kg să asigure proprietatea; dar să o esență, ka ne treckst, la reale la care aă fost săpătă. Să făcă să se întârzie timpi kănd proprietățile eraă pînă zilei mai tare.

Les hommes du passé viennent exposer aujourd’hui dans les colonnes du *Conservateur*, leurs doctrines. Ces idées sont déjà connues; elles sont anciennes: ce sont les idées en vogue sous le règlement organique, avec les vieilles prétentions aux priviléges, on n'a fait que les couvrir d'un léger voile constitutionnel. Nous y voyons une tendance à créer un parti favorable à une aristocratie émaillée de modérantisme. Nous y voyons encore la prétention peu grave de descendre dans l'arène en chevalier de la propriété.

„Peut-on aussi méconnaître, dit le journal, la main de la providence, lorsque, dans l'impénétrable mystère de ses combinaisons elle a été précisément choisir un des hommes, les plus avancés de l'Aristocratie pour proposer et faire triompher le principe qui nous a coûté le plus à conquérir?“

Voici que la véritable profession de foi du *Conservateur* se fait jour à travers son voile constitutionnel! Voici le passé, voici le privilège, voici le statut organique, vaincus et renversés, revenant à la lutte contre les idées libérales et égalitaires de la *Convention*! voici quelque chose de plus encore que le statut organique. Le statut malgré ses erreurs, n'a point créé une aristocratie: il a fondé des priviléges et des rangs à vie; rien de plus. Mais le *Conservateur Progrès*, voudrait quelque chose de plus que le règlement organique lui-même: il désirerait une aristocratie héréditaire, basée probablement sur l'ancienneté de la famille, or, une aristocratie héréditaire n'a jamais existé dans les principautés: De tous temps, et même au moyen âge, cette aristocratie ne fut dans ces pays qu'une plante exotique qui ne put jamais prendre racine. Dans les documents anciens où l'on trouve les noms des personnes de distinction, le nom de famille est inconnu: le rang seul, précédé du nom de baptême, désignait la personne; c'est une preuve du peu de prix qu'on attachait au nom de famille; cela nous dit assez aujourd'hui qu'il n'a jamais existé dans ce pays une noblesse héréditaire, une aristocratie de cette espèce. On a pu voir quelques noms de fa-

mile sur de tels documens; on cité aujourd'hui même quelques descendants des anciennes familles, mais aucun privilège n'est descendu avec eux.

Les grades ont été de tout temps le cache viager d'un privilège de ce genre. Les Princes qui distribuaient les honneurs avec les priviléges, avaient le droit de les reprendre. Le règlement organique, moyenant quelques changements, adopta cette institution Byzantine. La *Convention* l'abolit. Le *Conserveur*, sans tenir compte ni du *mœurs* de ce pays, ni du *statut organique*; ni des la *Convention*, veut nous parler des trépassés. L'idée de créer une aristocratie n'est pas une idée nationale; c'est une plante étrangère; le soleil des Principautés lui a toujours refusé un rayon bienfaisant. Outre cela, elle ne saurait jamais entrer dans l'esprit de la *Convention*, et n'importe le nom et les qualités de celui que cette idée agite, aujourd'hui, moins que jamais, elle ne saurait trouver d'échos parmi les Roumains.

Les vrais descendants des anciennes familles sont pour la plus part, réduits à l'ignorance et à la misère et confondus avec les laboureurs. Mais la vanité d'une telle condition ne saurait servir encore la personne atteinte de cette maladie que sous le rapport de l'histoire.

Ce qui a existé n'était que le privilège à vie, dont le rang en était l'étiquette. L'un et l'autre ont cessé d'exister.

Le conservateur met sur le tapis la question du droit de propriété, de manière à laisser croire que la propriété était menacée par le nouvel ordre d'idées.

Quant à nous, nous sommes convaincus, que jamais le droit de propriété ne fut plus respecté et plus sûr qu'il ne l'est avec les nouvelles institutions. Quelle fut la garantie de ce droit par le passé? Sous le règlement organique, par exemple?

Est-il question des capitaux? Les plus forts furent toujours, soit par la loi elle-même, soit par abus, exempts d'être, comme les autres citoyens, contraints de payer leurs dettes? D'après le nouvel ordre des choses, il n'y aura plus que des citoyens également obligés à respecter les biens d'autrui; également, soumis à respecter la loi. L'homme du peuple; le commerçant, le boyard, vont être également contraints à payer ce qu'ils devront: leurs biens seront également soumis aux séquestrés, en cas de refus de payer ce qu'ils doivent.. Est-il question de propriétés immobilières? sous feu le règlement organique, les propriétés des grands au pouvoir, étaient seules respectées. Si le passé pouvait s'en plaindre, un gemissement général s'élèverait de tous les coins de ce pays. Les terres des plus grands dévoraient les terres des plus faibles, le droit du plus fort eut son dernier éclat à repandre, et les inombrables procès des *Mochnenis*, dépourvus des leur terres, sont des preuves en face des quelles le passé devra toujours rougir. Rien n'était sûr, ni respecté. Mais le droit de propriété s'étend et embrasse plus que des terres, he bien! quelle furent les objets qui trouvèrent plus de garantie que les terres dont il est question? Le fruit de l'intelligence fut même violé; le travail dut avoir le même sort, et souffrir les mêmes maux. La sueur, tombée du front des infortunés Roumains, au lieu de se transformer en goûtes d'or et de se repandre autour de leurs foyers, est tombée dans la coupe des plus forts.

Avec le nouvel ordre d'idées, les propriétaires de terres, ne verront plus le plus fort,

venir s'emparer du terrain qui remferme les tombeaux de leurs pères; leur voix ne s'adressera plus à des juges qui n'avaient jamais de justice à rendre qu'aux hommes puissants. Les *Mochnenis* n'auront plus à craindre de voir leur petite propriété ravie par un voisin en faveur à la cour, sans espoir d'avoir raison devant la justice. L'homme qui travaille ne verra plus le fruit de ses peines exposé au caprice d'un maître injuste; mais il le verra assuré par la loi comme les biens les plus précieux.

Nous savons qu'il y a des hommes qui cherchent à effrayer les propriétaires en leur disant qu'ils vont perdre leurs terres, dans le cas où ils n'enverraient à la chambres des hommes des idées passées; ils ne réussiront point avec ces fantômes avec lesquels les nourrices tâchent d'épouvanter les enfants pour les faire faire. Leur but est, par ce moyen, non d'assurer la propriété; mais de l'exposer, comme par le passé aux maux auxquels elle a déjà été abandonnée, et de revenir au temps où toute propriété fut la proie du plus fort.

Domnule Redaktor.

Aflăndă-mă denartă de lume, abia astăzi am înțimit, că dinții No. al *Konservatoris* și *Progresist*. Îmi pare că; eri a-mă fi păstă să-l ia și drentă și etenă că să facă peintră anel noș, de vreme că astăzi, îskră este mai serios și finid-kă așeasta ar păstea să kontinse, permisiți-mă, domnule, prin organul vostru, să spui-neotălăi așteptări papache că este de neprinimibil să ofrandele sale.

1-iș Zic că oră că Reformă socială, trebuie să se surjine pe idei jăște, mai ales epociile de trecere..

Așeasta ni se pare o îndrăsneală de principii că ar suferă ne Pădure. Căm așeasă konservator voește, că, ne cănd omul să-nție însă în întârziere că să aflu o emire, să aleagă așeptă moment să-nșă făcă idei jăște așa că edificiuă social că cătă să zidească, cănd va ești de aici? ox! noș feniks, năskătă astăzi din cenușă konservatoră! abia ești din skoika ta, căm o zică înspălă; este adevarat că văză ta răbdășită însă de pălbere așeasă, este păcăină îndelegindă. Progresul, treksă, trebsă de către noi, necesitatea sănătății *Statut quo*, toate așeastea că orakoli că vekii, sănătății oră că-i trecă prin minte; dar căntări ne înțelet falșele voastre chiriniri, făcă poate parte de ignorația ta konilărie cănd, așăzădă ne răsunile treksă, văd căntă însă cănd va tăti, România va zice: pasarea de nante căntă mereș.. Așa că vom avea: *timi frumos*, și se vor konsola.

2-lea Moartea politică este rezultatul ordinari al epocielor de criză, căre nu semidează instituțiile în raport cu drepturile.. Căm ar fi moartea cănd nu s-ar prini instițiației zilei, nu poate, nu trebuie căneva să se lăste? robi în treksă, trebsă a o săferi însă mănilă noastră săbăxeare? dar că consiliu ne dagă noș, profeti de nenorocire? ar-crede căneva că asde să boier bătrână neprinimă Românilor bine facerile martiră? dar daka așeastă abnegare, așeastă similiare sunt îskrăi trebuitoare, apărătoare voii înșine, sărmane konservator: neprinimă esempi: prinișoare singur prezentală. Așa că jos kostimătă din sekolsă de mijloca; dă banii tăi de geranilor, căre ertare peintră ale tele păcate, prinișoare moartea politică, că mai ales să nu te mai văză, că ne strigoi; că slabi de snirit ar nu-

tea să te ia peintră o realitate, că atunci, că voia, să te face martiri.

3-lea Ilresa României și streină esențială principiul inadmisibilă, că limbață neagră; cănd în pîchioare oră că ksvindă, și skrierile-i răspinătate kare (zice konservatoră) plăce publică Români; etc. Români, care să plăce atât de mult elskărăciunele fățuștoare? voi căkădui în pîchioare proprietatea, onoarea și familia! răspindăgi konservatoră, căci vă așeză? că aveți a zice? dar nu vă spălați; nu aveți peintră che. Ideile noastre asupra proprietății, onoarei și familiei nu sunt tot așeala că profesă konservatoră, întrebă căne pe cei dintăi boieri mari că întîlnișă; ei vă vor spune că proprietatea nu este hrănișă, și că toate așeastea, prin așeasă hrănișă măslău și că făkătă proprietăță. Răspindă așeastea și vegi vedea că, cănd așeză ne toată lumea, se eskeră ne sine; iată îskră.

4-lea Din așteptăxaș a eșit neșnică, ne încredere, inerțieă kare prelucrându-se după la răsunare. Adineoră era transițională kare dă naștere morării, căci este inerția că krează răsunarea. Adevarat limbață de... trebie să mă kober, săndă nu am de lovită intenția a meru căiar că konservatoră, că și Cîcherone că să așeasă fătăștrile sale kabalistică.

Nămai astorăi așeasteoră minună poate să ne esențială căm așeasta să așteptăm. Astăndătă esențială în viitoră No.

5-lea Konsiderăriile de mai săsă așeasă provocătă publică așeasă jurnal că se deklara liber de oră că patimă..

Că fel, că sănătăție sănătății toate așeaste îskrări frumoase? Dar că ton a-dă lăvoi cănd a-dă fi înspălă, bătăi în viitoră politicii? ar trebă să inventați sănătății de cănd că întrebăingătă astăzi de căle altă jurnală, este adevarat că zică că dește probă că ne dagă, promite sălăi; dar sănătăție îndoești că ve-dă așa destăi erădigă, în limbață konservator că să vă cîteaskă că folos!

6-lea În întâiul rang al priimiilor reprezentatori ai sovietării, trebuie să poată proprietatea, și onoarea.“ Vă spăli, o Kampionă ai proprietății, căm onoarei! Unde se așeasă proprietatea și onoarea konservatorilor! proprietatea se așeasă în mănilă Evreilor, vom arăta așeasta nădită? Să arănkăm mai bine sănătății nămele jăstăji, peintră keritatea publică; nu vă voim sănătății sănătății, dar sătăciuă treksă.

Pentru așeastea motiv; săi mai modernă nu vă mai spune că kampioni legitimi ai onoarei Românie. Vorbe sforțitoare și dămarate de simboli, adevarării întreținute; dar nu să simboli, căre de Grosse-Caișă, bătăi să keme ne sănătăție publică că să întrețină statele. Iată poziția voastră astăzi.

7-lea. Ca sănătăție, trebuie să fi; că să fi, trebuie sănătății, că sănătății, trebuie să fi ai etc.

Toate așeastea sunt îskrări a te face să morări de ris, daka nu te ai găndi, că oameni că vorbesc asfel pot să făcă parte din adunare.

8-lea. Nimeni nu spune că daka nu konservă (păstrează) nimeni nu poate konservă daka nu spune că, plecănd de la așeasă principiu, căea foaie se va kema Konservatoră Progresist; dar în nămele tărilor neprofanării născătoare a le lochi, căm lăzești cerka de a fonda o gazetă politică și literară ne asemenea baze: nimeni nu poate spune că daka nu păstrează, deci totă Konservatorii sunt oameni spune că mi toți oamenii spune că sunt

konservatori! mi amă înainte și pă la nemțăr-
uinit!

Venind mi askeltați aceasta voi fericiți
konservatori din toate părțile lămei; totușii cei ce
aș mi păstrează, alergați iște; masa *Konservatoris* este deschisă, înțeleptă, mi nu vă fie
teamă, el este acolo, ka să vă anere, nrin
mijlocirea a patru-sprezece sorokoveni ne ană
Pentru voi, noi vom face ca păblikul: asten-
tăm că nerăbdare o noă înțelegere gratis.

Au Rédacteur.

Monsieur.

„Etant loin du monde, je n'ai reçu qu'-aujourd'hui, le 1-er. No. du *Conservateur* progrès-
siste. C'est fâcheux, hier j'aurais pu le considé-
rer, comme un de ces étreintes qui ne se font,
que le jour de l'an, tandis qu'aujourd'hui, c'est
plus sérieux; et comme cela pourrait continuer,
permettez-moi, monsieur, par votre organe de
dire à l'aumonier de ce Panacée ce qu'il y a
d'inadmissible, dans son offrande.

„1-º: Il dit, que toute réforme sociale,
doit s'appuyer sur des idées justes sur tout aux
époques de transition.“

Ceci est d'une hardiesse de principe à
effrayer Proudhon! comment le *Conservateur*
veut, que pendant, que l'homme talonne encore
dans les ténèbres pour trouver une issue, il
chosisse ce moment pour se former des idées
justes sur l'édifice sociale qu'il doit se bâtrer,
quand il en sera sorti; Oh! nouveau Phénix,
éclos aujourd'hui des cendres du conservateur,
a peine sorti de votre coquille, comme tu
chante,“ déjà! il est vrai, que ta voie en-
core couronnée par la poussière de siècles est
peu intelligible; le progrès, le passé les be-
soins nouveaux, la nécessité du statut quo,
tout cela comme les oracles des anciens, dit
tout ce que l'on veut; mais chante toujours,
tes faux gazouillements, ils tiennent peut-être
à ton ignorante enfance, quand perché sur
les ruines du passé, tu aura chanté encore
quelque temps, le Roumain dira: l'oiseau des
nuits chante toujours! alors nous aurons bientôt
du beau-temps, et on se consolera.

2º. „La mort politique est le résultat ordinaire des époques de crise, qui n'engendrent pas, des institutions, en rapport avec les droits.,“ et comment, c'est la mort, si on n'accorde pas les institutions du jour, on ne peut, on ne doit donc pas lutter, esclaves dans le passé, il faut encore offrir nos mains aux chaînes? mais quel conseil nous donnez-vous, prophète de malheur? ne croirait-on pas entendre un vieux Boyard préchant les bienfaits du martyre aux Roumains? mais si cette abnégation, cette humilité sont choses nécessaires, appliquez les, à vous même, mon pauvre *Conservateur*, prechez par l'exemple, accordez le présent, jetez aux vents, votre costume du moyen âge, donnez votre or aux paysans, demandez pardon de vos pechés, accordez la mort politique, et surtout, qu'on ne vous voit plus comme un revenant: des faibles d'esprit pourraient vous prendre pour une réalité, et alors bon gré mal gré, il y aurait des martyrs.

3º. „La Presse roumaine et étrangère exposent des principes inadmissibles, un langage malsain, foule aux pieds toute convenance, et ces lectures déshonorantes qui (dit le *Conservateur*) placent au public.“ Comment Roumains! vous aimez tant les elucubrations dissolvantes? vous foulez aux pieds la propriété, l'honneur et la famille? repondez au conservateur, il vous

accuse, qu'avez-vous à dire? mais ne vous faites pas, il n'y a pas de quoi; vos idées sur la propriété, l'honneur et la famille, ne sont pas celles que professent le *Conservateur*; demandez au premier grand Boyard venu, il vous dira que la propriété n'est pas le vol, et pourtant c'est par le vol qu'un grand nombre de conservateurs a acquis des propriétés. Arrangez cela, et vous verrez que, quand il accuse tout le monde, il s'excuse, voilà tout.

4º. „De ce chaos est sortie la division, la méfiance, et l'inertie, qui en se prolongeant mènerait à la ruine“ — tout à l'heure, c'était la transition, qui donnait naissance à la mort, maintenant c'est l'inertie qui crée la ruine! véritable langage de croque-mitaine! il faudrait descendre, où je ne nullement l'intention d'aller, même avec le *Conservateur* pour Cicéronne, pour comprendre ces enfantements cabalistiques. L'auteur seul de ces prodiges peut nous expliquer, comment cela a germé, nous attendons des explications au prochaine No.

5º. „Les considérations qui précédent ont provoqué la publication de ce journal qui se déclare libre de toute passion.“

Comment, c'est de sang froid que vous dites, toutes ces jolies choses? mais quel ton prendriez vous, quand vous serez busculés, battus dans l'avenir de la politique? il faudrait inventer un autre langage, que celui employé par la presse aujourd'hui? il est vrai de dire, que d'après l'échantillon que vous nous donnez, cela promet beaucoup, mais je doute que vous trouviez assez d'érudits, en langage *Conservateur* pour vous lire avec profit.

6º. „Au premier rang des principes régénérateurs de la société, il faut placer la propriété, et l'honneur“ oh! champions de la propriété et de l'honneur! où se trouve la propriété et l'honneur des conservateurs? la propriété se trouve dans les mains des juifs..... mais pourquoi exposer au jour leur nudité? jetons plutôt un voile sur eux! si non, au nom de la justice, par charité publique, nous ne leur en voulons pas. Oubliez le passé, par le même motif; soyez plus modestes, ne vous posez plus comme champions légitimes de l'honneur Roumain: des paroles ronflantes, et vides de sens, des vérités, entrevues, mais non sentis; une voie de grosse caisse battue par un.... pour appeler un public qui lui tourne le dos, voilà votre position aujourd'hui.

7º. „Pour prospérer, il faut exister, pour exister, il faut vivre, pour vivre il faut avoir etc.“

Tout cela serait à mourir de rire, si on ne réfléchissait, que de geans qui parlent ainsi, peuvent faire partie de l'assemblé nationale.

8º. Nul ne prospère s'il ne conserve, nul ne peut conserver, s'il ne prospère.“ partant de ces principes, cette feuille s'appelle le *Conservateur Progrès*; mais au nom de toutes les profanations possibles de la logique, comment pouvez-vous tenter de fonder un journal politique, et littéraire sur des pareilles bases? nul ne peut prosperer s'il ne conserve, donc tous les conservateurs sont de geans prospères et tous le geans prospères, sont des conservateurs, et ainsi de suite jusqu'à l'infini; venez entendre ceci vous heureux gaillards de tous les coins du monde! Vous tous enfin qui possédez et qui gardez, accourez vite! les bureaux du conservateur sont ouverts, payez, et ne craignez rien, il est là, lui pour vous défendre, moyenant quatorze svantzi par an; pour nous, nous ferons comme le reste du pu-

blic, et attendrons avec patience une nouvelle distribution gratis. L... .

CRONICA.

Lăsările Italiei, prezent vestirem, sunt mai multe zile, iaș o coloare mai veselă. Kongressul nu are să mai fie. Tratatul de la Villafranca el însuși se leagă. Libertațea adevărată a națiunilor nu poate să iașă de către din lăste mari și glorioase, și a Italiai mai mult de către ori kare, nu va naște de către din resbel. Se crede că o alianță între Franția și Anglia s-ar fi păzisind, că oare kare kondigionă. O asemenea alianță, între doar Statelor mari și civilizate, rezolvăriile civilizaționale în Europa. Această alianță, ca oameni și ka Români, tot dăgna am dorit-o. Această alianță a fățemat protektoratul unei păteri asupra țărilor noastre, această alianță ne promite să mai mult în viitor. Ceia la kare trebuie astăză să se gândească fie kare Români che are însă amor nentă ferivirea și gloria neamului săbă, este rola che providinga a skris în karteal sa aștești neam să ia în înțelegăturile cele grele. În zilele unei națiuni, sunt zile frumoase și zile vicioase. Nu vom recomanda în cazul din ștăvăna națiunei României, să ia armele în mână, și că timi, fără timi, să iașă și ea la bătaie; Dar năstern recomanda să studie poziția sa, și să facă tot che va putea, ce îi imișne datorile sale, de konservajione.

Din intră nu avem nimic însemnat.

De la Moldova astăzi din Monitorul Oficial, o veste foarte plăcută. Koloniile din Basarabia (cele bulgare)! că sărbători Statul treizeci de milioane de răsble. Această faptă este frumoasă; dar tot de odată e trist, e dăroros, să vedem nispe oaspegi streini, vărsând la picioarele patriei noastre, sumă de bani, pe cănd noi Români uincă milioane nu fățăm în stare să împărtășim Statul că bani de kare avă trebui să în anul trece! Dar noi tot nu pierdem speranța, va veni o zi cănd suntem natimelor va trece, și vine să va îmboga sa, se va arăta patriot, nu prin vorbe mininoase de marlatană; și prin fante, prin sakrificii.

Chitim în Indemnizinga Belgikă chele ștăvătoare săb formă de skrisoare din Băkărescu 31 Dekembvr. 1859.

„Chitim înkoloanele jurnalăsi, nispe alegători din jurnalul de Konstantinopol, și erătagi a vă face căteva observări. Foaia Otomană zice că proiectul de konstituție, îskrarea Komisiunei Centrale, așază în primul sănirea principatelor că Domnul strein și șanțificarea komplektă a Moldaviei și a Valahiei; că Domnul Kaza a anulat îskrarea Komisiunei mi a decretat disolvarea ei. Deși „per. 4 din art. 29 din Konvenția de Paris, disolvarea adunărilor legislative trăgând că drept așeia a Komisiunei, Domnul nu a mai „avut treburi să alege la asemenea măsuri.“

„Mesașul Domnul arată către Gouvernul a înțeles să provozi și proiectul de konstituție, a făcătoare către sănătățile la konvenția de la 1858, opus „la interesele țării prin adunarea măsurilor înțălvătoare.“

